

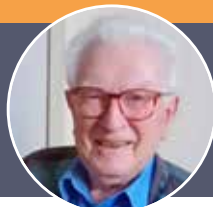


1 Missie begint met liefde 2 Paasboodschap 3 Thank God it's friday, Nieuwe provinciaal 4 In gesprek met p. Piet Barendse svd  
5 Wies van Nunen, p. Jan van Zeeland svd 102 jaar! 6 Interview met p. Kristof Alfrianto svd 7 SVD Nederland/België 8 SVD Wereldwijd



3

p. Klemens Hayon svd



4

p. Piet Barendse svd



5

p. Jan van Zeeland svd

## Missie begint met liefde: Liefde is het fundament

### Het buitengewone consistorium als moment van gezamenlijke onderscheiding



Paus Leo XIV en kardinalen

In januari 2026 kwamen kardinalen uit alle delen van de wereld samen in Rome voor een buitengewoon consistorium. Deze zeldzame bijeenkomst, bijengeroepen door paus Leo XIV, stond niet in het teken van benoemingen of formele besluiten, maar van luisteren, bezinning en gezamenlijke onderscheiding. Het centrale inzicht dat uit het overleg naar voren kwam, liet zich samenvatten in één zin: missie begint met liefde.

Een consistorium is een officiële vergadering van de paus met de kardinalen. In een buitengewoon consistorium ligt de nadruk niet op procedures, maar op inhoudelijke reflectie over de staat en de toekomst van de kerk. Juist daarom waren alle kardinalen uitgenodigd, ongeacht hun functie of leeftijd. De wereldkerk was in Rome letterlijk aanwezig: stemmen uit Europa, Afrika, Azië, Oceanië, Noord Amerika en Latijns Amerika brachten hun eigen ervaringen, zorgen en hoop mee.

De paus riep de kardinalen bijeen vanuit het besef dat de kerk wereldwijd voor grote uitdagingen staat. Secularisatie, armoede, oorlogen, migratie, interne spanningen en een verlies aan vertrouwen door misbruikschandalen; onderwerpen die vragen om een diepere bezinning op de kern van het kerk-zijn. Niet de vraag wat moeten we doen stond centraal, maar eerder vanuit welke houding treden wij de wereld tegemoet?

Tijdens de gesprekken werd duidelijk dat missie niet in de eerste plaats een strategie

of programma is. Kardinalen benadrukten dat evangelisatie haar geloofwaardigheid verliest wanneer zij niet geworteld is in concrete liefde voor mensen. Missie begint niet met structuren of plannen, maar met nabijheid, aandacht en barmhartigheid.

In veel bijdragen klonk dezelfde overtuiging door: de Kerk kan alleen missionair zijn wanneer zij leert kijken met de ogen van Christus. Dat betekent luisteren naar de verhalen van mensen, vooral van hen die zich niet gehoord voelen. Het betekent aanwezig zijn bij wie lijdt, zonder direct te willen oordelen of oplossingen op te dringen. Liefde werd daarbij niet gezien als een vaag gevoel, maar als een bewuste keuze om de ander serieus te nemen en ruimte te geven.

Een belangrijk thema van het consistorium was synodaliteit: samen op weg gaan. Kardinalen spraken over synodaliteit niet als een organisatorisch model, maar als een geestelijke houding. Samen luisteren naar de Heilige Geest vraagt om nederigheid, geduld en wederzijds respect. Ook hier bleek liefde het fundament te zijn.

Er werden ervaringen gedeeld uit lokale kerken waar synodale processen vruchtbaar zijn gebleken, juist omdat mensen zich gezien en gehoord wisten. Tegelijkertijd werd erkend dat synodaliteit tijd vraagt en soms spanningen oproept. Toch was de overtuiging breed gedeeld dat een Kerk die samen luistert, geloofwaardiger getuigt van Gods liefde in de wereld.

Het consistorium schuwde ook moeilijke onderwerpen niet. De pijn van slachtoffers van seksueel misbruik binnen de Kerk

kwam expliciet ter sprake. Kardinalen spraken over schaamte, verantwoordelijkheid en de noodzaak om niet defensief, maar empathisch te reageren. Liefde betekent hier erkennen wat is misgegaan, ruimte geven aan het lijden van anderen en concrete stappen zetten om herhaling te voorkomen.

Deze gesprekken maakten duidelijk dat missie niet mogelijk is zonder waarheid. Een Kerk die haar eigen wonden negeert, verliest haar geloofwaardigheid. Juist door eerlijkheid en mededogen kan herstel beginnen, zowel voor slachtoffers als voor de geloofsgemeenschap als geheel.

De paus nam tijdens het consistorium vooral een luisterende rol aan. In plaats van lange toespraken koos hij ervoor de kardinalen aan te moedigen vrijuit te spreken. Daarmee gaf hij een duidelijk signaal: leiderschap in de Kerk is geen eenrichtingsverkeer, maar een gezamenlijke verantwoordelijkheid.

Missionaire eenheid is als een samensmelting van de verschillende charisma's naar hetzelfde doel: Christus' liefde zichtbaar maken en iedereen uitnodigen om Hem te ontmoeten.

In zijn afsluitende woorden benadrukte hij dat liefde de maatstaf moet zijn voor alle kerkelijke vernieuwing. Niet macht of invloed, maar dienstbaarheid. Niet angst voor verlies, maar vertrouwen in Gods nabijheid.

Hoewel het buitengewone consistorium van 2026 geen concrete besluiten opleverde, was de betekenis ervan groot. Het bood ruimte voor ontmoeting, herkenning en gezamenlijke onderscheiding. Veel kardinalen verlieten Rome met een hernieuwd besef van hun roeping: herders zijn die dichtbij de mensen staan.

Missie begint met liefde bleek geen slogan, maar een richtingwijzer. In een complexe en vaak verdeelde wereld wil de Kerk opnieuw beginnen bij wat wezenlijk is: de liefde die zij zelf heeft ontvangen, en die zij geroepen is door te geven. Die opdracht vraagt moed, volharding, gebed, openheid, vertrouwen en een geloof in Gods nabijheid. ●

Rian Supardi svd

## Paasboodschap

**N**a de veertigdagetijd van voorbereiding vieren wij het Paasfeest. Met Pasen staan wij stil bij het hart van ons geloof: het diepe mysterie dat God leven laat opbloeien waar wij slechts einde zien. In Jezus Christus ontmoeten wij de paradox van het bestaan. Hij werd miskend, verworpen en gekruisigd. Wat begon met enthousiasme en hoop, eindigde ogenschijnlijk in teleurstelling, lijden en dood. Toch werd juist daar, in de diepste duisternis, het licht van de verrijzenis ontstoken.

Het kruis toont ons geen gemakkelijke weg. Het laat zien dat Gods liefde niet afwezig is in het lijden, maar erdoorheen gaat. Pasen verkondigt dat de dood niet het laatste woord heeft. Waar mensen falen, waar onrecht lijkt te overwinnen, waar hoop breekbaar wordt, daar opent God een nieuwe toekomst. De steen wordt weggerold. Het graf is leeg. En in dat lege graf klinkt de belofte van nieuw leven.

Vandaag leven wij in een wereld die getekend wordt door oorlog, onzekerheid en polarisatie. Velen voelen zich onrustig over de toekomst. Zekerheden wankelen, vertrouwen wordt op de proef gesteld. Juist in deze tijd klinkt de Paasboodschap met

bijzondere kracht. Niet als oppervlakkig optimisme, maar als diepgewortelde hoop. Hoop die weet heeft van het kruis, maar die ook weet van de verrijzenis.

De verrezen Heer nodigt ons uit om dragers van die hoop te zijn. Niet door de realiteit te ontkennen, maar door haar met geloof tegemoet te treden. Hoop betekent dat wij blijven vertrouwen dat Gods Geest werkt, zelfs wanneer wij het niet direct zien. Dat liefde sterker is dan haat. Dat verzoening mogelijk blijft waar verdeeldheid heerst. Dat vrede kan groeien, ook in harde grond.

Pasen herinnert ons eraan dat elk einde in Gods hand een nieuw begin kan worden. Dat geen duisternis zo diep is of Zijn licht kan haar doorbreken. Dat geen situatie zo uitzichtloos is of Hij kan er toekomst openen.

Moge het feest van de verrijzenis ons hart vernieuwen. Moge het ons moed geven om in deze wereld getuigen van hoop te zijn - standvastig in geloof, trouw in liefde en vol vertrouwen in God

Christus is verrezen - Hij leeft. En daarom mogen ook wij leven in hoop. ●

### Zalig en gezegend Pasen

Avin Kunnekkadan svd, provinciaal

*Christus is verrezen - Hij leeft.  
En daarom mogen ook wij leven in hoop.  
Zalig en gezegend Pasen*



Foto: Kelly Sikkema on unplash

# Thank God It's Friday (TGIF)

**E**lke vrijdagavond straalt er een warm licht uit de Michaëlkerk in Breda. Binnen verzamelt zich een enthousiaste groep tieners, jongeren en ouders voor TGIF. Wat begon als een eenvoudige manier om de week bewust af te sluiten, is uitgegroeid tot een levendige geloofsavond vol ontmoeting, verdieping en vreugde.

Na een drukke school- of werkweek komen we soms moe binnen, met hoofden vol gedachten. Maar al snel verandert de sfeer. Er wordt gelachen, begroet en bijgepraat. Hier mogen we op adem komen. In een open en ontspannen omgeving delen we wat ons bezighoudt - zorgen én dankbaarheid. Samen leggen we onze week in Gods handen en ervaren we telkens opnieuw hoe krachtig het is om dat samen te doen.



We beginnen met het bidden van de Rozenkrans, een moment van verstillung dat ons hart richt op wat werkelijk telt. Daarna volgt de gezamenlijke maaltijd: een tafel vol verhalen, nieuwe vriendschappen en aanstekelijke gezelligheid. Het is mooi om te zien hoe jongeren hier zichtbaar opbloeien en zich thuis voelen.

Later op de avond verdiepen we ons in een actueel thema of lezen we samen het Evangelie van de komende zondag. In aparte groepen voor tieners, jongeren en ouders gaan we verder in gesprek, begeleid door betrokken priesters en vrijwilligers. Er is ruimte voor eerlijke vragen, persoonlijke ervaringen en groei in geloof.

Het hoogtepunt van de avond is de aanbidding van het Allerheiligste. In de stilte vindt ieder een persoonlijk moment met onze lieve Heer. Rond 21.30 uur sluiten we gezamenlijk af - dankbaar, verbonden en opnieuw opgeladen.

TGIF is méér dan een vrijdagavondactiviteit. Dankzij de warme betrokkenheid van de priesters en vrijwilligers, die ons iedere week met open armen ontvangen, is het een plek waar vriendschappen verdiepen, jongeren zichzelf mogen zijn en generaties samen bouwen aan een hechte gemeenschap in Christus. ●

**Marie José Speetgens,**  
één van de TGIF-deelnemers

## Nieuwe provinciaal

**D**e generaal-overste van de SVD heeft op 28 januari bekend gemaakt dat Pater Klemens Kewanga Hayon door zijn medebroeders werd gekozen tot Provinciaaloverste van de Nederlands-Belgische Provincie van de SVD. Zijn benoeming gaat in op 1 mei 2026.

Pater Klemens werd op 16 februari 1969 geboren op Flores, Indonesië. Hij deed zijn geloften bij de SVD in 1996 en werd priester gewijd in 1998. In 2001 kwam pater Klemens als missionaris naar Nederland. Na Nieuwegein, Duivendrecht en Den Haag is hij nu missionair actief in de Norbertusparochie in Roosendaal en al meerdere jaren actief als lid van de Provinciale Raad.

**Pater Klemens gefeliciteerd met de benoeming. ●**

Redactie ROND



# In gesprek met p. Piet Barendse svd

**H**et is een beetje lastig om over Pater Piet Barendse te schrijven, want ik ken hem alleen als 'Piet'. Ik leerde hem kennen als een gezellig en bescheiden persoon in de svd gemeenschap in de Schilderwijk in Den Haag.

Je kon eindeloos met hem praten over van alles, over vroeger maar vooral over nu.

Wat er in Nederland en in de wereld aan de hand was. Mijn allereerste kennismaking was met de aroma van zijn sigaar die in het trappenhuis hing. Ik rook hem vóór ik hem gezien had. Na zijn komst in het rusthuis in Teteringen heb ik die gesprekken voortgezet. Dit is ons tot nu toe laatste gesprek. Moge er nog vele volgen.

Ik vraag hem naar het 'nest' waaruit hij afkomstig is. Dat was een tuindersgezin met elf kinderen in het Westland, een vruchtbare bodem voor roepingen toen. Ook de Barendse familie droeg daar toe bij. Twee zonen en twee dochters werden missionaris. Ze kozen alle vier voor de svd, de mannelijke en de vrouwelijke tak (Zusters van de Heilige Geest). Piet volgde zijn oudere broer Jan naar Brazilië.

De belangrijkste inspirator voor Piet was zijn vader. Hij benadrukt dat diverse keren tijdens ons gesprek. Zijn vader was diepgelovig, al had hij op de kerk wel de nodige kritiek. Verder was het vooral zijn vaders sociale opstelling die imponeerde. "Hij heeft veel voor anderen gedaan." Zijn vader zei altijd: "Je moet het beste van je leven maken," een slogan die voor hemzelf en zijn hele gezin gold.

De eerste zes jaren in Brazilië liggen het verst in zijn geheugen. Hij kwam terecht in een gebied waar hij vier keer in een jaar zeventig kapellen moest bezoeken. Zijn leven bestond derhalve uit vier periodes van drie maanden over grote afstanden rond trekken. Hij keerde dan even terug naar de hoofdparochie om bij te komen en zijn auto weer vol te laden met alles wat hij nodig had in de volgende drie maanden.

Zijn bezoeken werden vooral gevuld met sacramenten: mis-sen opdragen, kinderen dopen, huwelijken inzegenen, biecht horen en kinderen voorbereiden op de eerste communie. Met landloze boeren en politieke verdrukking had hij weinig te maken, al was dat in die periode voor veel missionarissen veel belangrijker. Als ik hem vraag waarom hij zo 'ouderwets'

te werk ging, noemt hij twee redenen. Ten eerst bestond die problematiek nauwelijks in zijn 70 dorpsjes. Ten tweede deed hij wat de mensen van hem vroegen. Dat was hun door de vorige generatie missionarissen ingeprint.

Voor Piet was zijn missie de invulling van zijn vaders 'slogan': dienstbaarheid.

Hij was geen revolutionair, zegt hij: "Ik was geen voortrekker".

Het ging hem vooral om het geestelijke leven. Die eerlijkheid en bescheidenheid sieren hem. Maar niet al zijn pastorale collega's konden dat waarderen. In de bevrijdingstheologie van die tijd konden geloof en politiek niet los van elkaar gezien worden.

Na zes jaar kwam hij op verlof naar Nederland en kreeg hij zijn volgende benoeming, in een arme wijk van de miljoenenstad Sao Paulo. Daarna vinden we hem in diverse parochies, zoals Iguape, Itariri, en Araraquara. Iguape is een bedevaarts-

plaats. (Op YouTube bezocht ik de indrukwekkende Basiliek van Bom Jesus in Iguape). Tussendoor is hij nog twee jaar in Nederland geweest vanwege gezondheidsklachten. Dat probleem wordt pas opgelost als iemand in zijn Braziliaanse parochie hem Papayapitten aanbeveelt.

In 1998 komt Piet, 63 jaar oud, voorgoed terug naar Nederland. Hij wordt pastor in de Marthakerk van de Schilderwijk in Den Haag als daar de 'nieuwe missionarissen' arriveren, afkomstig uit de landen waar de generatie van Piet enkele decennia eerder zelf gewerkt heeft. Piet houdt zich vooral bezig met Portugeessprekende migranten in Den Haag en omstreken.

In 2015 keert hij terug op het oude nest in Teteringen. De cirkel is rond. In een interview van een jaar geleden zegt hij: "Ik kijk terug op een geweldig leven, maar ik zit wel een beetje in een eindstadium. Ik heb eigenlijk niet veel zin om naar de hemel te gaan en bij God op schoot te gaan zitten. Ik heb me eigenlijk meer vastgeklampt aan Jezus. Het is de zoon van God die mijn leven richting gegeven heeft en me altijd geïnspireerd heeft om dicht bij de mensen te blijven en met hen in gesprek te gaan. ●

Sjaak van der Geest



# Wies van Nunen

Op een frisse dinsdagochtend werd ik in Deurne allerhartelijkst ontvangen door Wies van Nunen. Wies heeft vanaf de jaren 90 tot aan de sluiting gewerkt in het SVD-Missiehuis in Deurne. Ze heeft er heel veel meegemaakt, erg veel mooie herinneringen en natuurlijk ook verdrietige; zoals bij overlijdens. Maar als Wies terugkijkt op alle jaren die ze in Deurne in het Missiehuis werkte denkt ze vooral aan de fijne herinneringen. Vol vuur en humor vertelt ze erover; “we hebben er verschrikkelijk veel gelachen, met de paters en met de medewerkers.” “Je wist van tevoren nooit wat een dag zou brengen, regelmatig kwamen we voor verrassingen te staan, maar we wisten altijd overal een mouw aan te passen.” Onverwachts bezoekende buitenlandse SVD-ers of paters die zelf in de keuken aan het kokerellen waren geweest, saai was het er nooit. “Het zijn mooie jaren geweest in Deurne.”

Wies maakte ook mee dat het hele huis leeggeruimd moest worden, dat was een enorme klus, weet ze nog. Eerst van het grote Missiehuis naar het kleine Missiehuis, en daarna vanuit Deurne naar Teteringen. Gelukkig bleef de kapel van het Missiehuis, dat inmiddels een hotel was geworden, beschikbaar voor vieringen die werden voorbereid door een enthousiaste groep SVD-leken en enkele naar Teteringen verhuisde paters. Jarenlang, tot aan de dag van vandaag, wordt in de sfeervolle kapel gevierd, gedoopt en gerouwd.



Wies heeft tot aan januari van dit jaar het adressenbestand van het blad **ROND** met grote nauwkeurigheid bijgehouden. Daar is de SVD en de redactie van **ROND** haar zeer dankbaar voor. Wies gaf bij de viering van 150-jaar SVD aan dat ze, nu ze bijna 80 is, graag het adressenbestand wilde overdragen. Daar hebben we uiteraard gehoor aan gegeven.

Wies, heel erg bedankt voor al het werk dat je in al die jaren voor de SVD deed, en de redactie van **ROND** wil je vooral hartelijk danken voor je inzet voor **ROND**. Hartelijk dank! ●

Ivonne van de Kar

## Pater Jan van Zeeland 102 jaar!

De chroniqueur van het Missiehuis in Teteringen schreef vorige maand in het SVD-Nieuws: “Samen met pater Jan van Zeeland kijken wij uit naar 17 februari omdat Jan dan 102 hoopt te worden. Hij heeft al een zaal gereserveerd voor zijn feest in zijn geboorteplaats Zeeland.”

Intussen weten we dat pater van Zeeland deze mijlpaal van 102 heeft gehaald en op 17 februari werd symbolisch de vlag uitgestoken. (in de vlaggenmast hing de carnavalsvlag !!!).

Omdat de viering in zijn geboorteplaats te vermoeiend zou zijn, moest hij genoeg nemen met een viering in de koffiekamer van het Missiehuis. De zaal was feestelijk versierd met vlaggetjes en ballonnen en in plaats dat Jan naar zijn familie ging, kwam zijn familie naar hem toe. Ze waren verdeeld in twee groepen van ongeveer 10 man; een vóór de middag, en een na de middag, en natuurlijk ook de medebroeders van de gemeenschap. Jan genoot zichtbaar van alle belangstelling en telkens weer klonk zijn heldere stem: “dank je wel” en de toevoeging: “op naar de 105!!!”.

Het was een mooie dag met allemaal blijde gezichten. Pater Jan van Zeeland is de oudste SVD-er van de hele Congregatie en pater Kees Maas stuurde daarom een foto naar het Generaal Bestuur in Rome. ●



Avin Kunnekkadan svd, provinciaal & p. Jan van Zeeland svd

Koos van Dijk svd

# Gevormd door gemeenschap, gezonden voor missie

## Interview met pater Kristof, parochievicaris in de Heilige Familieparochie in Breda

### Kunt u zichzelf kort voorstellen?

**M**ijn naam is **Kristoforus Alfrianto**. Ik ben de oudste van drie kinderen en afkomstig uit Indonesië. Ik ben geboren en opgegroeid in Jakarta en woonde daar tot 2011. Daarna verhuisde mijn familie naar Bogor. Momenteel leef en werk ik als missionaris en priester van de **Societas Verbi Divini (SVD)**.

### Wat heeft u het meest gevormd in uw leven?

Dat is zonder twijfel het leven in **gemeenschap**. Al vanaf mijn **eerste levensmaand** groeide ik op binnen een gemeenschap. In plaats van uitsluitend in het gezin werd ik grootgebracht in een internaat van de **Dominicaanse zusters in Zuid-Jakarta**. Het samenleven vanaf zo'n jonge leeftijd heeft mij diep gevormd en mij geleerd dat het leven altijd relationeel is: je leeft niet alleen voor jezelf, maar met en voor anderen.

### Wanneer begon u uw roeping tot het religieuze leven te ontdekken?

Dat gebeurde geleidelijk, maar werd duidelijker tijdens mijn **eerste jaar van de middelbare school**. In die periode verhuisde ik van het internaat naar huis. Toch bleef één gewoonte uit die tijd mij begeleiden: het **dagelijks bidden van de rozenkrans**. In dit gebed bracht ik alles wat mij bezighield - vreugde en verdriet - en legde ik mijn leven in vertrouwen in Gods handen. Door de jaren heen begon ik te ervaren dat God werkelijk aanwezig is en antwoord geeft, vaak op onverwachte manieren als kleine wonderen.

### U spreekt over 'kleine wonderen'. Wat bedoelt u daarmee?

Ik bedoel daarmee momenten waarop ik Gods nabijheid heel concreet ervoer: herstelde relaties, innerlijke kracht in moeilijke tijden, onverwachte wegen vooruit. Tegen het einde van mijn schooltijd begon ik te zien hoe mijn eigen leven en dat van mensen om mij heen werd gedragen en gezegend. Dat wekte in mij het verlangen om **Gods goedheid te delen met anderen**.

### Waarom koos u voor de SVD?

Mijn keuze voor de Societas Verbi Divini is sterk beïnvloed door mijn gezin. Mijn vader was **zeeman** en vertelde bij elke thuiskomst over de kerken die hij bezocht had in andere landen, over de manier waarop mensen daar hun geloof beleefden en over de nood aan pastorale aanwezigheid. Deze verhalen maakten mij gevoelig voor de wereldwijde Kerk en haar culturele diversiteit. In de SVD herkende ik een congregatie die echt missionair en intercultureel leeft. Daarom besloot ik in **2011** toe te treden.



p. Kristof  
Alfrianto svd

### Welke vorming heeft u gevolgd voordat u op missie ging?

Mijn vorming verliep in verschillende fasen. Ik volgde mijn opleiding aan het Kleinseminarie Wacana Bhakti Jesuit in Jakarta (2007–2011), daarna het noviciaat van de SVD in Batu-Malang (2011–2013). Vervolgens studeerde ik Filosofie (2013–2016) en later een Master in Filosofie en Theologie (2018–2020) aan de Hogeschool Surya Wacana in Malang. Tussen deze studies door deed ik een pastorale stage in de Parochie Sint Marcus in Melak, Oost-Kalimantan (2016–2018). Deze weg heeft mij zowel menselijk, spiritueel als pastoraal gevormd.

### Wat betekent 'missie' voor u persoonlijk?

Voor mij betekent missie in de eerste plaats **aanwezig zijn**. Leven met mensen, naar hun verhalen luisteren en samen zoeken naar sporen van Gods aanwezigheid in het dagelijks leven. Missie gaat niet altijd over grote woorden of zichtbare resultaten, maar vaak over trouw blijven in het kleine.

### Hoe ervaart u de missie in Nederland?

In Nederland heb ik geleerd dat missie vaak plaatsvindt in kwetsbaarheid. **Secularisatie**, geloofstwijfel, culturele verschillen en taalbarrières zijn uitdagingen. Tegelijk nodigen zij uit tot nederigheid en geduld. Hier betekent missie vaak: luisteren, begeleiden en aanwezig blijven, ook wanneer geloof niet vanzelfsprekend is.

### Welke momenten raken u het meest in uw missionaire werk?

Dat zijn vaak heel eenvoudige ontmoetingen. Wanneer iemand na een gesprek zegt: "Dank u dat u naar mij wilde luisteren," besef ik opnieuw hoe krachtig echte aandacht en nabijheid zijn. Soms zegt aanwezigheid meer dan veel woorden.

### Wat hoopt u voor de toekomst?

Ik hoop een **betrouwbare reisgenoot** te zijn voor de mensen met wie ik samenwerk. Tegelijk wil ik zelf blijven groeien in **geduld, wijsheid en vertrouwen in God**. Zo wil ik mijn roeping blijven beleven: gevormd door gemeenschap en gezonden om Gods goedheid zichtbaar te maken in het leven van alledag. ●

# SVD Nederland/België

De Raad van Kerken in **Breda** hield in samenwerking met de paters van de SVD-gemeenschap in de Michaelkerk een Nieuwjaarsreceptie. Deze receptie begon met een Gebedsviering en werd gevolgd door een gemeenschappelijke maaltijd. Een mooie gelegenheid om de oecumenische contacten tussen de verschillende kerken te versterken.

De bisschop van **Breda** heeft p. Richard Lobo benoemd tot moderator van het pastorale team van Breda en tot lid van het diocesane kapittel (kanunnik). Geruime tijd is Richard al lid van de priesteraad.



**Misa di Aurora**

Wardadórnan, lamantál  
Kor di shelu, hubilál  
Fortuná e santu dia, ángel  
l'anunsia legria.

U bent van harte uitgenodigd  
om samen met de  
Antilliaanse gemeenschap de  
Kerstnoveën te vieren

17 - 21 DECEMBER  
06.00 UUR

H. MARTHA KERK,  
HOEFKADE 623,  
2525 LC DEN HAAG



De Antilliaanse gemeenschappen in **Den Haag** en **Breda** houden al een aantal jaren in de voorbereiding op Kerstmis een negen dagen durende novene Misa di Aurora. Die bestaat uit elke dag 's morgens om 6.00 uur een Eucharistieviering als voorbereiding op de geboorte van Jezus en daarna een gezellig samenzijn. Deze novene werd elke dag bezocht door zo'n 40 mensen, de laatste dagen zelfs meer.

In **Den Haag** vierden de paters van de SVD en de Zusters SSPS samen het feest van de Heilige Arnold Janssen. De zusters hadden een jaar geleden hun missionaire activiteiten in Den Haag Zuid afgesloten, maar hebben die sinds enkele maanden weer opgepakt. De twee gemeenschappen hebben besloten om in de komende tijd opnieuw samen te werken in verschillende vieringen en missionaire activiteiten.

De SVD-gemeenschap van **Duivendrecht** organiseerde op het einde van het jaar een feestelijke maaltijd voor iedereen die wilde komen. Daaraan namen vooral dak- en thuislozen deel en ook mensen die zich eenzaam voelen: in totaal zo'n 60. Het was een Surinaamse en Indische maaltijd voorbereid

door p. Marianus en p. Melvin samen met een aantal vrijwilligers. Het zorgde voor een feestelijke sfeer en versterking van de verbondenheid van de mensen onder elkaar.



P. Yan Asa schrijft dat er sinds kort in de kerk van de Martelaren van Gorcum in Amsterdam elke woensdag een "open kerkdag" is. Deze bestaat uit: 30 minuten morgengebed, 30 minuten pauze met koffie of thee, 30 minuten geleide meditatie. Het aantal bezoekers is nog klein maar wel enthousiast en men hoopt dat in de loop van de tijd hun aantal groeit.

Na jarenlang overleg werden de drie parochies in de Haarlemmermeer, **Hoofdorp**, Nieuw Vennep en Buitenkaag, samengevoegd. De bisschop benoemde p. Eko Silvestre tot hoofdverantwoordelijke van dit nieuwe samenwerkingsverband. Na het vertrek van Matthew Tekkeyil naar Teteringen is p. Albert Toppo nu de aanspreekbare priester van de geloofsgemeenschappen van Nieuw Vennep en Buitenkaag. P. Pierrot Mazono maakt sinds kort deel uit van de Hoofdorp-gemeenschap en ondersteunt hen.

In een van de Engelstalige Gemeenschappen in **Amsterdam** is onze medebroeder Edmund Owusu benoemd tot de nieuwe pastoor. Het Migrantenapostolaat is een van de typisch missionaire svd-taken. Het is mooi dat hij deze opdracht heeft gekregen.

Na meerdere besprekingen met de bisschop gaat de SVD een nieuwe gemeenschap beginnen in **Den Bosch**. P. Avin Kunekadan is benoemd tot de stichter van deze gemeenschap. De nieuwe buitenlandse medebroeders die binnenkort naar Nederland komen, gaan deel uitmaken van de gemeenschap. In Den Bosch zullen zij de Nederlandse taal leren en aan hun maatschappelijke en kerkelijke inburgering beginnen.

Het oude gebouw van ons Missiehuis in **Teteringen** ondergaat een totale renovatie. In de toekomst zal het dienen als verpleeghuis voor mensen met een geestelijke beperking. De huidige verbouwing heeft een grote impact op haar 15 bewoners, waarvan de meesten tot de SVD behoren. Bij het slopen van het oudste gedeelte van het gebouw kwamen een aantal "zwakheden" te voorschijn als gevolg van "slijtage" na een gebruik van 110 jaar. Hierdoor werden nog meer additionele werkzaamheden noodzakelijk. Om die reden zal de einddatum van de volledige verbouwing later worden dan oorspronkelijk gepland. Ook de organisatie binnen het Missiehuis is veranderd. Sinds het begin van dit jaar heeft Park Zuiderhout de volledige zorg uit handen genomen van de SVD. Dat heeft voor de bewoners van het Missiehuis ook verschillende gevolgen. Het is voor hen niet gemakkelijk om al die veranderingen mee te maken ondanks dat de leiding van Park Zuiderhout er alles aan doet om de svd medebroeders zo min mogelijk last te bezorgen. Van de kant van de SVD is p. Matthew Tekkeyil svd tot medeverantwoordelijke in de zorg benoemd voor onze oudere medebroeders in Teteringen. ●

Bert Wooning svd



## VIVAT INTERNATIONAL EN SVD OP COP30: MISSIE, PROFETIE EN ENGAGEMENT VOOR ONS GEMEENSCHAPPELIJK HUIS

**COP30**, de Klimaatconferentie van de Verenigde Naties, gehouden in november 2025 in Belém, was een cruciale bijeenkomst voor sociale bewegingen en de samenleving als geheel. VIVAT International was aanwezig op COP30 in Belém met zijn twaalf congregaties en in totaal vijftig leden. Zij namen actief deel aan de debatten van de conferentie en vierden op 13 november het 25-jarig jubileum van hun inzet voor de verdediging van de mensenrechten. De deelname van de missionarissen van het Goddelijk Woord (SVD) en de missionaire Zusters Dienaressen van de Heilige Geest (SSpS) versterkte het getuigenis van geloof, gerechtigheid en solidariteit te midden van de meest urgente klimaatdebatten van onze tijd. De SVD (Braziliaanse sub zone) was met acht leden aanwezig. Daarnaast was er een ontmoeting met kardinaal Nemet, svd, uit Servië.

Het oorspronkelijke plan was dat COP30 een platform zou bieden aan sociale bewegingen, waaronder inheemse volkeren en quilombola-gemeenschappen (Afro-afstammelingen), om hun stem te laten horen en invloed uit te oefenen op het klimaatbeleid. Het maatschappelijk middenveld mobiliseerde zich om ervoor te zorgen dat hun eisen werden gehoord. In de praktijk verliep dit echter niet zoals gehoopt.

### De missie van VIVAT op COP30: luisteren, aanwezigheid en profetisch getuigenis

De eerste tien dagen van COP30 nam VIVAT deel aan tientallen bijeenkomsten met ruimte voor dialoog, belangenbehartiging, vorming en spiritualiteit. De belangrijkste thema's waren:

- Klimaatrechtvaardigheid en mensenrechten.
- Verdediging van inheemse volkeren, quilombola-gemeenschappen en traditionele bevolkingsgroepen.
- Bescherming van bossen en leefgebieden.
- Mentale gezondheid van milieu en sociale verdedigers.
- Ethisch en participatief klimaatbestuur.
- Gemeenschapsleiderschap en actieve hoop.



### JPIC als levende missie

Tijdens de jubileumviering benadrukte pater José Boeing, svd, het missionaire engagement van de SVD voor Gerechtigheid, Vrede en de Integriteit van de Schepping (JPIC). Hij onderstreepte:

- De noodzaak om JPIC te versterken in SVD-parochies, gemeenschappen en instellingen.
- Het belang van nabijheid bij kwetsbare bevolkingsgroepen.
- De eenheid tussen de twaalf congregaties die samen VIVAT vormen.
- Missionaire spiritualiteit als kracht om de klimaatcrisis het hoofd te bieden.

Sociale bewegingen hopen dat COP30 zal leiden tot ambitieuzere toezeggingen om de uitstoot van broeikasgassen te verminderen en tot concrete maatregelen voor klimaatadaptatie en mitigatie. Zijn reflectie maakte duidelijk dat de aanwezigheid van de SVD op COP30 een directe uitdrukking is van het Evangelie verkondigen door gerechtigheid op te bouwen en het leven te verdedigen.

Aan het einde van de conferentie bevestigde VIVAT opnieuw: "Er is geen klimaatrechtvaardigheid zonder territoriale rechtvaardigheid. Er is geen bescherming van het bos zonder bescherming van zijn volkeren. Er is geen zorg voor ons Gemeenschappelijk Huis zonder ecologische bekering." COP30 loopt ten einde, maar de missie gaat verder. De SVD, de SSpS en heel VIVAT International blijven zich inzetten voor:

- Het versterken van kwetsbare gemeenschappen.
- Het bevorderen van ecologische vorming en spiritualiteit.
- Het verdedigen van rivieren, bossen, land en traditionele levenswijzen.
- Het meegaan met bedreigde volkeren.
- Het inspireren van nieuwe praktijken van zorg en solidariteit.

Wij zijn geroepen om lijden om te vormen tot strijd, strijd tot hoop, en hoop tot leven. ●

## VAN VERZET NAAR VERANTWOORDELIJKHEID: DE KORBINIAN-APPELBOOM IN ST. GABRIEL

Ter herdenking van de 80<sup>ste</sup> verjaardag van het einde van de Tweede Wereldoorlog plantten de Steyler Missionarissen in St. Gabriel een Korbinian-appelboom; een appelras dat oorspronkelijk werd gekweekt door pater Korbinian Aigner, een Beierse priester en uitgesproken criticus van het naziregime, tijdens zijn gevangenschap in het concentratiekamp Dachau. Geïnspireerd door de bekende uitspraak van Martin Luther, "Als ik wist dat morgen de wereld zou vergaan, zou ik vandaag nog een appelboom planten" vond de plechtige aanplant plaats op 20 oktober 2025 in St. Gabriel. Het appelras, ontwikkeld door pater



Aigner onder onmenselijke omstandigheden, is uitgegroeid tot een blijvend symbool van verzet en hoop. Ongeveer vijftig deelnemers verzamelden zich voor de Heilig-Geestkerk, waar rector pater Franz Pilz, svd, de jonge boom zegende voordat svd-broeder Franz Aichhorn, de gemeenschapstuinier, hem zorgvuldig plantte. Het initiatief kwam van svd-broeder Emanuel Huemeren en svd-pater Franz Helm van het JPIC-team. De gelegenheid markeerde ook de herdenking van de teruggave van het missiehuis St. Gabriel, dat tijdens het naziregime in beslag was genomen. Trouw aan de missie van de Steyler Congregatie staat de appelboom als een zichtbaar en levend teken dat waakzaamheid en engagement noodzakelijk blijven telkens wanneer de democratie wordt bedreigd. ●

*"Je kunt God hier op aarde niet liefhebben zonder pijn en lijden te ondergaan."* - H. Arnold Janssen

Rian Supardi  
svd